

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

P8_TA(2014)0010

Zatrudnienie ludzi młodych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie zatrudnienia młodzieży (2014/2713(RSP))

(2016/C 224/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 8 września 2010 r. na temat wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich: Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga (COM(2010)0193 – C7-0111/2010 – 2010/0115(NLE))⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 grudnia 2011 r. zatytułowany „Inicjatywa »Szanse dla młodzieży«” (COM(2011)0933),
 - uwzględniając przyjęte w Luksemburgu w dniu 17 czerwca 2011 r. konkluzje Rady dotyczące wspierania zatrudnienia młodzieży z myślą o realizacji celów strategii „Europa 2020”,
 - uwzględniając komunikat Komisji o wdrażaniu inicjatywy „Szanse dla młodzieży” (COM(2012)0727),
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie zalecenia Rady w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży (COM(2012)0729),
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 7 lutego 2013 r. dotyczące inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych,
 - uwzględniając zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie stworzenia gwarancji dla młodzieży,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2013 r. w sprawie walki z bezrobociem osób młodych: możliwe rozwiązania⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie respektowania podstawowego prawa do swobodnego przepływu w UE⁽³⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 16 kwietnia 2014 r. na temat wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzmocnionej współpracy między publicznymi służbami zatrudnienia (COM(2013) 0430 – C7-0177/2013 – 2013/0202(COD))⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy i poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe⁽⁵⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji o wdrażaniu inicjatywy „Szanse dla młodzieży” (COM(2012)0727),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie gwarancji dla młodzieży⁽⁶⁾,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że bezrobocie jest głównym powodem nierówności, a stopa bezrobocia młodzieży osiągnęła niespotykany wcześniej poziom, wynoszący średnio 23 % w całej UE, oraz mając też na uwadze fakt, że stopa bezrobocia młodzieży bardzo różni się w zależności od państwa członkowskiego – w niektórych z nich stopa bezrobocia ludzi młodych w wieku od 16 do 25 lat przekracza 50 %;

⁽¹⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 116.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0365.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0037.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0435.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 29.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0016.

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

- B. mając na uwadze, że w marcu 2014 r. w 28 państwach UE 5,340 mln młodych ludzi (poniżej 25 lat) nie miało pracy, z czego 3,426 mln w strefie euro;
- C. mając na uwadze, że przyczyny bezrobocia wśród młodzieży w UE są różnorodne i mogą obejmować problemy strukturalne europejskich gospodarek, które oddziałują na rynki pracy; mając na uwadze, że sytuacja młodych ludzi i problemy, przed jakimi stoją, nie są jednakowe, gdyż pewne grupy są niewspółmiernie dotknięte tym problemem i potrzebują indywidualnych rozwiązań;
- D. mając na uwadze, że sytuacja na rynku pracy jest szczególnie trudna dla ludzi młodych, niezależnie od poziomu ich wykształcenia, ponieważ często trafiają na bezrobocie lub zawierają umowy na czas określony, z czym wiąże się otrzymywanie niższego wynagrodzenia i niższa ochrona socjalna, lub też są zmuszani do zaakceptowania niepewnych form zatrudnienia lub nieodpłatnych staży;
- E. mając na uwadze, że gwarancja dla młodzieży przyczyniłaby się do osiągnięcia trzech celów strategii „Europa 2020”, którymi są: zatrudnienie dla 75 % populacji w wieku od 20 do 64 lat, wskaźnik przedwczesnego przerywania nauki poniżej 10 % oraz co najmniej 20 mln osób wydzwigniętych z ubóstwa i wykluczenia społecznego;
- F. mając na uwadze, że 7,5 mln młodych Europejczyków w wieku od 15 do 24 lat nie pracuje, nie kształci się ani nie szkoli (tzw. młodzież NEET), oraz mając na uwadze, że w 2012 r. w 28 państwach członkowskich UE 29,7 % młodych ludzi (w wieku od 15 do 29 lat) było narażonych na ryzyko ubóstwa lub wykluczenia społecznego⁽¹⁾,
- G. mając na uwadze, że poprzez nacisk na umiejętności praktyczne system dwutorowego kształcenia zawodowego oraz studia łączące szkolenia zawodowe i kształcenie na szczeblu akademickim, obecne w niektórych państwach członkowskich, dowiodły swojej wartości szczególnie w czasie kryzysu, gdyż pozwoliły utrzymać niższy poziom bezrobocia osób młodych dzięki zwiększeniu szans tych osób na znalezienie zatrudnienia;
- H. mając na uwadze, że obecne ograniczenie gwarancji dla młodzieży do wieku 25 lat jest niewystarczające, ponieważ nie uwzględnia 6,8 mln osób niekształcących się, niepracujących ani nieszkolących się (NEET) w wieku od 25 do 30 lat;
- I. mając na uwadze, że MŚP mają wysoki potencjał tworzenia miejsc pracy i odgrywają kluczową rolę w procesie przechodzenia na nową zrównoważoną gospodarkę;
- J. mając na uwadze, że chociaż liczba pracowników, którzy przenieśli się do innego państwa członkowskiego, wzrosła z 4,7 mln w 2005 r. do 8 mln w 2008 r., w ujęciu procentowym stanowi to wzrost zaledwie z 2,1 % do 3,3 % całej siły roboczej;
- K. mając na uwadze, że państwa członkowskie mają do odegrania kluczową rolę w walce z bezrobociem wśród ludzi młodych, również dzięki wsparciu finansowemu z instrumentów finansowanych przez UE, takich jak Europejski Fundusz Społeczny, Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, Europejski program na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych oraz gwarancja dla młodzieży, w okresie programowania 2014–2020;
- L. mając na uwadze, że Unia Europejska przeznaczyła 6 mld EUR na wspieranie zatrudnienia osób poniżej 25 lat;
- M. mając na uwadze, że powody bezrobocia młodzieży nie mogą być sprowadzane do niedopasowania umiejętności, ponieważ są one związane z kwestiami takimi jak brak nowych stanowisk pracy z powodu deindustrializacji Europy oraz outsourcing i spekulacje, a sytuację tę pogorszył kryzys i polityka oszczędnościowa; mając na uwadze, że samo kształcenie i szkolenie nie może rozwiązać problemu bezrobocia młodzieży,
- N. mając na uwadze, że wszelkie środki i programy ustanowione w celu pobudzenia zatrudnienia młodzieży powinny obejmować konsultacje lub współpracę wszystkich zainteresowanych stron na odpowiednich szczeblach, a zwłaszcza partnerów społecznych i organizacji zrzeszających młodzież,
- O. mając na uwadze, że 20,7 mln MŚP tworzy ponad 67 % miejsc pracy w sektorze prywatnym w UE, z czego 30 % stanowią miejsca pracy w mikroprzedsiębiorstwach;
- P. mając na uwadze, że MŚP i mikroprzedsiębiorstwa mają ogromny potencjał tworzenia miejsc pracy, gdyż odpowiadają za 85 % wszystkich nowo powstałych miejsc pracy;

⁽¹⁾ Eurostat: http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=yth_incl_010&lang=en

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

Gwarancja dla młodzieży – zatrudnienie młodzieży

1. ostrzega, że zauważalny trwały wzrost gospodarczy w UE nie nastąpi, dopóki nie zmniejszą się nierówności, i przypomina, że zależy to od ograniczenia bezrobocia, zwłaszcza bezrobocia młodzieży, oraz ograniczenia ubóstwa;
2. zwraca się o skuteczne monitorowanie wdrażania gwarancji dla młodzieży; zwraca się do Komisji o szczegółowe monitorowanie wyzwań zidentyfikowanych w zaleceniach dla poszczególnych krajów z 2014 r. w zakresie jakości ofert i braku aktywnej pomocy młodzieży NEET, a także zdolności administracyjnej publicznych służb zatrudnienia i braku skutecznej interakcji ze wszystkimi odnośnymi partnerami, a jednocześnie o zidentyfikowanie najlepszych praktyk, które mogłyby stanowić odniesienie dla usprawnień w programie; wzywa do większej przejrzystości w monitorowaniu wdrażania programu i do większego nacisku na te państwa członkowskie, które nie wykazują żadnych postępów w tej dziedzinie;
3. wzywa Komisję, aby zaproponowała europejskie ramy prawne wprowadzające minimalne normy wdrażania gwarancji dla młodzieży, włączając w to jakość praktyk zawodowych, godziwą płacę dla młodych ludzi i dostęp do służb zatrudnienia, w tym w odniesieniu do młodych ludzi w wieku 25–30 lat, w przypadkach gdy państwa członkowskie nie przestrzegają istniejących zaleceń dotyczących gwarancji dla młodzieży;
4. wzywa, aby uwzględnić zmniejszenie bezrobocia młodzieży jako odrębny cel w ramach europejskiego semestru; wzywa również o ujęcie środków zwalczania bezrobocia młodzieży w zaleceniach dla poszczególnych krajów i w krajowych programach reform; wzywa Komisję do dokładnego monitorowania i przeglądu realizacji takich działań; wzywa w tym zakresie do kompleksowego zaangażowania Parlamentu w ramach procesu europejskiego semestru;
5. wzywa Komisję, aby przyspieszyła ustanowienie Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych i opublikowała przed końcem 2014 r. komunikat wyjaśniający, jak ustanowiono tę inicjatywę;
6. zachęca państwa członkowskie, aby rozważyły rozszerzenie gwarancji dla młodzieży na ludzi młodych w wieku poniżej 30 lat;
7. podkreśla, że potrzebna jest aktywna, kompleksowa i zintegrowana polityka w zakresie rynku pracy, obejmująca specjalne działania na rzecz ludzi młodych;
8. domaga się, aby państwa członkowskie przyjęły zdecydowane środki na rzecz zwalczania bezrobocia wśród młodzieży, w szczególności przez zapobieganie przedwczesnemu przerywaniu nauki lub przez wspieranie programów szkoleń czy praktyk (np. dzięki wdrożeniu systemu kształcenia dwutorowego lub innych równie skutecznych programów ramowych), a także aby opracowały kompleksowe strategie dla młodych ludzi niekształcących się, niepracujących ani nieszkolących się (młodzieży NEET) oraz w pełni wdrożyły krajowe programy gwarancji dla młodzieży;
9. podkreśla, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych nie powinna powstrzymywać państw członkowskich od korzystania z Europejskiego Funduszu Społecznego do finansowania szerszych projektów dotyczących młodych ludzi, zwłaszcza w dziedzinie ubóstwa i włączenia społecznego; wzywa Komisję, aby monitorowała wykorzystanie funduszy z EFS na projekty związane z młodzieżą;
10. zdecydowanie uważa, że finansowanie UE, zwłaszcza finansowanie w ramach inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, nie powinno być wykorzystywane do zastępowania działań krajowych, lecz do zapewnienia dodatkowego wsparcia dla młodych ludzi, tak aby uzupełniać i rozszerzać krajowe programy zgodnie z decyzją państw członkowskich;
11. jest zdania, że unijne programy muszą dopuszczać odpowiednią elastyczność, tak aby państwa członkowskie mogły wdrożyć zindywidualizowane działania wspierające zgodnie z lokalnymi potrzebami, a także zadbać o to, by wykorzystywać środki finansowe w obszarach, gdzie bezrobocie wśród młodzieży jest najwyższe, a środki finansowe najbardziej potrzebne, nie naruszając przy tym wymogów dotyczących audytu i kontroli;
12. podkreśla, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych nie powinna uniemożliwiać państwom członkowskim wykorzystywania innych programów UE, takich jak Europejski Fundusz Społeczny lub ERASMUS+, do finansowania szerszych projektów związanych z młodzieżą, zwłaszcza w dziedzinie przedsiębiorczości młodych, ubóstwa i włączenia społecznego; podkreśla znaczenie niezbędnego współfinansowania przeznaczonego na te cele przez państwa członkowskie; wzywa Komisję, aby monitorowała wykorzystanie funduszy z EFS na projekty związane z młodzieżą;

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

Kształcenie i szkolenie zawodowe

13. podkreśla, że kwota 6 mld EUR przeznaczona na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych nie jest wystarczająca na trwałe zwalczanie bezrobocia młodzieży; wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie do nadania priorytetu gwarancji dla młodzieży i do zwiększenia środków budżetowych przyznanych na cały okres 2014–2020 podczas podejmowania decyzji w sprawie obowiązkowego powyborczego przeglądu wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, który ma się odbyć najpóźniej pod koniec 2016 r.;

14. wzywa państwa członkowskie do tworzenia lub doskonalenia systemów kształcenia i szkolenia zawodowego; podkreśla, że aby usprawnić przejście ze szkoły do zatrudnienia, należy powołać europejskie ramy systemu dwutorowego kształcenia w oparciu o najlepsze europejskie praktyki w tej dziedzinie; ponadto sugeruje ogólnounijne stosowanie programów „rozruchowych”, dających praktyczne doświadczenie w pracy młodym absolwentom i osobom, które już odbyły szkolenie zawodowe, poprzez zatrudnienie na sześć–dwanaście miesięcy w firmach w celu rozwiązania konkretnego problemu związanego z innowacją i rozwojem;

15. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia solidnych środków na rzecz walki z bezrobociem młodzieży i wczesnym wykluczeniem z rynku pracy, w szczególności poprzez zapobieganie przedwczesnemu przerywaniu nauki, szkoleń lub praktyk (np. dzięki wdrożeniu systemu dwutorowego kształcenia lub innych równie skutecznych ram kształcenia);

16. wzywa państwa członkowskie do zreformowania w szczególności norm kształcenia i szkolenia dla osób młodych, tak aby znacznie zwiększyć ich szanse na zatrudnienie i szanse życiowe;

17. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszej poprawy przejrzystości i uznawania kwalifikacji na terenie Unii, szczególnie za pośrednictwem europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym, Europassu oraz europejskich ram kwalifikacji;

18. podkreśla znaczenie nabywania przez młodych ludzi umiejętności przekrojowych, takich jak umiejętności w dziedzinie TIK, umiejętności przywódcze, krytyczne myślenie i umiejętności językowe, również dzięki studiom za granicą, w celu poprawienia ich perspektyw na rynku pracy, zdolności dostosowawczych do przyszłych zmian na rynku pracy oraz aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym;

19. wzywa państwa członkowskie do skupienia się na sektorach o wysokim potencjale w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy oraz do podjęcia działań nadających priorytetowe znaczenie w programach kształcenia naukom ścisłym, technologii, inżynierii i matematyce w celu dostosowania się do oczekiwanych zmian na rynku pracy, zgodnie z potrzebą przejścia na gospodarkę zasobooszczędną;

20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania nowych form gospodarki, w szczególności przedsiębiorczości społecznej, współpracy i pozyskiwania wiedzy z tłumu (tzw. crowdsourcing), oraz do zapewniania środków wspierających spółdzielnie młodzieżowe i podmioty społeczne rozpoczynające działalność gospodarczą;

21. wzywa państwa członkowskie, aby rozwijały strategie polityczne stymulujące wzrost, a także wzywa do działania na szczeblu UE w zakresie europejskiej strategii na rzecz wzrostu, w której inwestycje i rozwój w kluczowych sektorach, takich jak rynek cyfrowy, rynek telekomunikacyjny i wspólnota energetyczna, dostarczą stabilnych miejsc pracy;

22. ubolewa, że priorytety Rady, opublikowane przez Radę Europejską dnia 27 czerwca 2014 r. i będące strategicznym programem dla UE i nowej Komisji, nie obejmują ukierunkowanych środków ani inwestycji wspierających tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy dla młodych ludzi;

23. podkreśla, że realizacja celów gwarancji dla młodzieży wymaga reform strategicznych, aby zapewnić skuteczniejsze przechodzenie od etapu nauki na rynek pracy;

24. apeluje do państw członkowskich, aby odpowiednio stworzyły lub zreformowały swoje agencje rynku pracy;

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

25. podkreśla, że – z uwagi na przewidywane szybkie zmiany na rynku pracy – dziś bardziej niż kiedykolwiek potrzebne są znaczne inwestycje w edukację i szkolenie; podkreśla, że politykę dotyczącą nabywania umiejętności należy postrzegać nie tylko jako sposób zaspokojenia potrzeb rynku pracy, lecz że powinna ona też uznawać umiejętności nabywane poprzez kształcenie pozaformalne, wspierać wdrażanie polityki na rzecz uczenia się przez całe życie, a ostatecznie stanowić część całościowego podejścia do edukacji;
26. wzywa Komisję i agencje takie jak Eurofound i Cedefop do przeanalizowania dotychczasowych systemów dwutorowej edukacji zawodowej i przekazania tych informacji innym państwom członkowskim, które są zainteresowane tym systemem na zasadzie dobrowolności, bez obniżania już istniejących norm edukacji;
27. uznaje rolę rodziny jako skutecznego systemu wsparcia dla młodych ludzi stojących przed problemem bezrobocia, ubóstwa i wykluczenia społecznego;
28. wzywa państwa członkowskie do poprawy możliwości szkolenia zawodowego, przeszkalania, przyuczania do zawodu, odbywania praktyk oraz staży, do likwidacji istniejących barier transgranicznych, które utrudniają do nich dostęp, a także do lepszego dopasowania podaży i popytu w zakresie możliwości szkolenia w miejscu pracy dla ludzi młodych, zwiększając tym samym ich mobilność i szanse na rynku pracy, zwłaszcza w regionach przygranicznych;
29. z zadowoleniem przyjmuje przyjęte w dniu 10 marca 2014 r. zalecenie Rady w sprawie ram jakości dla staży i wzywa państwa członkowskie do jego niezwłocznego wdrożenia z korzyścią dla podmiotów, do których jest ono skierowane, a także podkreśla fakt, że programy państw członkowskich promujące i oferujące staże mogą być finansowane z funduszy europejskich;

Nowe otoczenie na rzecz miejsc pracy

30. podkreśla, że w Europie musi powstać otoczenie przyjazne dla MŚP, obejmujące stworzenie jak najlepszych finansowych i prawnych warunków zakładania nowych przedsiębiorstw, ponieważ w 2012 r. MŚP zatrudniały 66,5 % wszystkich pracowników w Europie⁽¹⁾;
31. przypomina o obowiązku zapewnienia powszechnego i łatwego dostępu do szkoleń, internetu, informacji online i umiejętności cyfrowych; zgodnie z celami agendy cyfrowej wzywa państwa członkowskie, aby wspierały i ułatwiały cyfryzację usług i szanse edukacyjne młodych ludzi, tak aby mieli oni dostęp do miejsc pracy w sektorze cyfrowym;
32. zwraca uwagę na obserwowaną od niedawna tendencję polegającą na przenoszeniu przez przedsiębiorstwa produkcji i usług z powrotem do Europy oraz na możliwości, jakie daje to pod względem tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza dla ludzi młodych; uważa, że gospodarka UE ma niepowtarzalną okazję, by przyspieszyć tę tendencję polegającą na relokacji miejsc pracy;
33. uważa, że konieczna jest reindustrializacja Europy w oparciu o spójną strategię i jej realizację, która będzie sprzyjać strategiom politycznym ukierunkowanym na wzrost gospodarczy oraz tworzenie miejsc pracy;
34. wzywa państwa członkowskie do powiązania polityki na rzecz zatrudnienia młodzieży z wysokiej jakości i trwałymi umowami o pracę w celu rozwiązania rosnącego problemu dotyczącego niepewności strukturalnej i niedostatecznego zatrudnienia;
35. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia młodym ludziom dostępu do wysokiej jakości miejsc pracy, w których przestrzega się ich praw, w tym prawa do stabilności i bezpieczeństwa, dzięki pracy, która gwarantuje płacę zapewniającą utrzymanie, ochronę socjalną oraz umożliwia bezpieczne i godne życie pozwalające na autonomię, tak aby chronić młodych pracowników przed dyskryminacją i wykorzystywaniem;
36. uważa, że młodzi przedsiębiorcy i MŚP nastawione na wzrost są koniecznym warunkiem innowacji i tworzenia miejsc pracy;
37. uważa, że przedsiębiorstwa będą tworzyć więcej miejsc pracy i zatrudniać więcej ludzi jedynie wtedy, gdy ogólna sytuacja gospodarcza będzie sprzyjać wzrostowi i jeżeli przedsiębiorstwa będą mogły polegać na wykwalifikowanej sile roboczej;
38. wzywa Komisję i państwa członkowskie do kierowania się prawami w kwestiach młodzieży i zatrudnienia; podkreśla, że zwłaszcza w dobie kryzysu aspekt jakościowy godnej pracy dla młodych ludzi nie może zostać narażony na szwank, a podejmowane działania powinny koncentrować się na podstawowych normach pracy i innych normach związanych z jakością pracy, takich jak wymiar czasu pracy, ubezpieczenia społeczne oraz bezpieczeństwo i higiena pracy; podkreśla, że należy położyć kres dyskryminacji na tle wiekowym;

⁽¹⁾ Sprawozdanie http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/facts-figures-analysis/performance-review/files/supporting-documents/2013/annual-report-smes-2013_en.pdf.

Czwartek, 17 lipca 2014 r.

39. podkreśla, że należy uznawać i szanować różne systemy społeczno-gospodarcze obowiązujące w państwach członkowskich;
40. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania i promowania mechanizmów mobilności, zwłaszcza portalu EURES, które ułatwiają poszukiwanie pracy w innych państwach członkowskich;
41. apeluje do państw członkowskich o wykorzystywanie w pełni publicznych służb zatrudnienia w celu zrównoważenia między państwami członkowskimi oferty miejsc pracy i zapotrzebowania na nie oraz wymaganych kwalifikacji;
42. wzywa Komisję do wspierania inicjatyw i innych form współpracy z sektorem prywatnym w walce z bezrobociem młodzieży;
43. wzywa Komisję, aby odegrała wiodącą rolę i podjęła inicjatywę na rzecz reindustrializacji Europy, zwiększając konkurencyjność przemysłu, bez nakładania nadmiernego obciążenia regulacyjnego na przedsiębiorstwa, oraz ułatwiając tworzenie miejsc pracy, rozwiązując problem bezrobocia i zwiększając możliwości założenia własnego przedsiębiorstwa lub znalezienia pracy przez młodych ludzi;
44. zaleca, by Komisja Europejska we wszystkich swoich przyszłych ocenach programów EFS w dziedzinie zatrudnienia młodzieży nie ograniczała się do kosztów i liczby uczestników, lecz uwzględniała rzeczywiste skutki dla rynku pracy młodzieży w dłuższej perspektywie, a także szeregowała pod względem ważności kryteria uznawania określonych działań za skuteczne;
45. wzywa państwa członkowskie, aby eliminowały niepotrzebne obciążenia administracyjne i biurokrację dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, mikroprzedsiębiorstw i MŚP, wprowadzały korzystne zasady opodatkowania, a także tworzyły bardziej sprzyjający klimat dla inwestycji prywatnych i aby zwalczając bezrobocie, zajęły się kwestią nieproporcjonalnie represyjnych przepisów prawa upadłościowego; MŚP stanowią dużą część europejskiej gospodarki, a ich rola może okazać się kluczowa w zapewnieniu szybkiej i trwałej odbudowy po kryzysie gospodarczym oraz w tworzeniu miejsc pracy, w tym dla ludzi młodych;
46. apeluje do państw członkowskich o usprawnienie współpracy między przedsiębiorstwami a sektorem oświaty na wszystkich szczeblach w celu lepszego dostosowania programów nauczania do potrzeb rynku pracy;
47. podkreśla, że europejskiej gospodarce potrzeba działań na rzecz zwiększania, a nie ograniczania swobody przepływu i mobilności pracowników w UE, oraz wzywa państwa członkowskie do zapewnienia swobodnego przepływu wszystkim obywatelom i pracownikom, żeby umożliwić rozwój rzeczywistego unijnego rynku pracy, zlikwidować wąskie gardła i pozwolić pracownikom z UE na przenoszenie się w miejsca, w których ich umiejętności są pożądane; podkreśla, że swoboda przemieszczania się jest prawem podstawowym; podkreśla ponadto, że młodzi ludzie powinni mieć również możliwość podjęcia zatrudnienia w swojej własnej społeczności;
48. wzywa państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na wysokie bezrobocie młodych ludzi w grupach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji poprzez zapewnianie im priorytetowego dostępu do rynku pracy i integracji na nim, a także poprzez uwzględnianie polityki na rzecz integracji i dostępu do rynku pracy, ponieważ praca jest kluczem do udanej integracji;
49. jest zdania, że państwa członkowskie muszą spełniać szczególne potrzeby młodych osób niepełnosprawnych, zapewniając im odpowiednie narzędzia i usługi wsparcia, tak aby wyrównać szanse młodych osób niepełnosprawnych na rynku pracy, w dziedzinie edukacji i szkoleń oraz aktywnie zwiększać ich zatrudnienie;
50. podkreśla, że należy skupić się na pobudzaniu przedsiębiorczości, zwłaszcza wśród młodzieży i absolwentów, wspierając staże i praktyki dla absolwentów w małych przedsiębiorstwach i mikroprzedsiębiorstwach, co pozwoli młodym ludziom zdobyć doświadczenie w dziedzinie przedsiębiorczości oraz zwiększy ich wiedzę na temat możliwości założenia własnej firmy;
51. podkreśla, że zważywszy na konsekwencje kryzysu wśród ludzi młodych, aby poprawić ich sytuację potrzebne jest silniejsze zaangażowanie i bardziej efektywne monitorowanie ze strony państw członkowskich; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie do zajęcia się kwestią bezrobocia młodzieży podczas następnego nieformalnego posiedzenia Rady EPSCO, które odbędzie się w dniach 17 i 18 lipca 2014 r. w Mediolanie, oraz do podjęcia działań i opracowania strategii politycznych zamiast wydawania oświadczeń;

o

o o

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji oraz Radzie.